

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Věry Šimůnkové v právní věci žalobkyně: **Ing. L. K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2006, č. j. 153759/2006/KUSK, sp. zn. 146323/2006/KUSK/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2007, č. j. 2 Cad 117/2006 - 26,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Městského soudu v Praze byla zamítnuta žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2006, č. j. 153759/2006/KUSK, sp. zn. 146323/2006/KUSK/3, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně ve věci odnětí dávky sociální péče. O nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo a stát je povinen zaplatit odměnu za zastupování ustanovenému zástupci.

Ve smyslu daného poučení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozsudku Městského soudu v Praze kasační stížnost a požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením Městského soudu v Praze č. j. 2 Cad 117/2006 - 41 ze dne 26. 7. 2007 bylo o její žádosti rozhodnuto tak, že stěžovatelce zástupce nebyl ustanoven (pro neuvedení všech majetkových poměrů – vlastnictví pozemků). Toto usnesení bylo napadeno kasační stížností a Nejvyšší správní soud postup městského soudu potvrdil, když kasační stížnost zamítl. Usnesením ze dne 30. 1. 2008 byla poté stěžovatelka vyzvána, aby do 1 měsíce doložila do spisu plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelka na tuto výzvu ve stanovené lhůtě reagovala pouze krátkým sdělením, že proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu byla podána ústavní stížnost a že v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2007, č. j. 2 Cad 117/2006 - 26, bude pokračováno až po vyřízení ústavní stížnosti.

Protože usnesení Městského soudu v Praze zůstalo ze strany stěžovatele bez odezvy, byl spis po uplynutí stanovené lhůty v souladu s § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud o věci uvažil následovně: Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. V posuzované věci vystupovala stěžovatelka v řízení před správním orgánem i v přezkumném řízení soudním jako osoba bez zákonem předepsaného právnického vzdělání, a proto musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. Ostatně sama o toto zastoupení požádala. Protože však neodstranila nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložila plnou moc, osvědčující zastoupení advokátem, a pro uvedený nedostatek podmínky řízení nelze v řízení pokračovat, musel Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítnout, aniž by se dále mohl zabývat dalšími náležitostmi kasační stížnosti. Tvrzení stěžovatelky o přerušení řízení do doby rozhodnutí Ústavního soudu se nezakládají na pravdě – řízení není přerušeno a rozhodnutí o neustanovení zástupce nabylo právní moci. Bylo přezkoumáno i Nejvyšším správním soudem, a toto rozhodnutí rovněž nabylo právní moci. Z uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud, jak je rozhodnuto ve výroku.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejdou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu